

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 21 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2013, declarat de către inculpatul,

Cebotaru Mihail Vasile, născut la 03 mai 1973, originar din or. Criuleni, domiciliat r-l Florești s. Trifănești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *în prima instanță: 15.02.2012-21.05.2012*
2. *în instanța de apel: 29.04.2013-26.09.2013*
3. *în instanța de recurs: 14.01.2014-05.03.2014*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 21 mai 2012, Cebotaru Mihail Vasile, a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate ce ține de substanțele narcotice pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, inculpatul Cebotaru M.V., intenționat în luna decembrie a anului 2011, a păstrat la domiciliul său din s. Trifănești r-l Florești, substanțe narcotice - marihuana, pe care le-a prelucrat pînă la 22.12.2011, cu scopul de înstrăinare și anume de a transmite substanțele narcotice în Penitenciarul nr. 6 din or. Soroca, ulterior le-a transportat cu un automobil de ocazie din s. Trifănești r-l Florești, pînă în apropierea penitenciarului or. Soroca, unde urma să le arunce peste gardul de protecție, însă a fost reținut de colaboratorii penitenciarului.

Conform raportului de expertiză nr. 211 din 19.01.2012 masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde depistată și ridicată la 22.12.2011 de la Cebotaru M.V. și prezentată spre examinare, reprezintă marihuana, ce face parte din categoria substanțelor narcotice, iar cantitatea substanței narcotice constituie 110,23 grame.

Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitatea acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009 - marihuana cu masa de 110,23 grame, constituie proporții mari.

Acțiunile inculpatului, Cebotaru M.V., au fost încadrate, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – *prelucrarea, păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în scop de înstrăinare, în proporții mari*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal. În motivarea apelului său a invocat, că cauza a fost examinată în lipsa sa, pedeapsa aplicată este prea aspră, instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțele atenuante și anume: nu are antecedente penale, la locul de trai și serviciu se caracterizează pozitiv.

La fel, inculpatul în apelurile sale suplimentare a mai invocat, că a recunoscut vina parțial, dar nu se consideră vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2013 a fost repus în termen și respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că apelul inculpatului urmează a fi repus în termen, deoarece cauza penală s-a judecat în lipsa lui, care nu a fost prezent la pronunțarea sentinței, fiind anunțat în căutare și reținut la 15.02.2013, iar copia sentinței i-a fost înmînată, în instanța de apel la 19.06.2013, circumstanțe ce au servit drept temei pentru repunerea apelului în termen.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat apreciere legală probelor administrate, concluzionînd corect asupra vinovăției inculpatului, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Nu a fost reținut de către instanța de apel, argumentul inculpatului referitor la faptul, precum că nu a urmărit scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, deoarece din probele prezentate și administrate pe cauză s-a constatat cu certitudine, că inculpatul a prelucrat, păstrat, transportat ilegal în scop de înstrăinare unui deținut, însă a fost reținut în preajma din Penitenciarul nr. 6 Soroca de către colaboratorii penitenciarului, care efectuau un raid pentru contracararea transmiterii obiectelor interzise în penitenciar.

Scopul de înstrăinare în acțiunile lui Cebotaru M.V. a fost confirmată de către martorii audiați în instanța de apel, Palamari V., Ursachi N., Reaboi D., Cebotari A., toți fiind colaboratori ai Penitenciarului nr. 6 Soroca, din declarațiile cărora reiese că l-au văzut pe inculpat lîngă zona vulnerabilă a penitenciarului căutîndu-se la buzunar, iar cînd s-au apropiat de el, acesta a aruncat un obiect sferic învelit cu lipici, în care mai apoi s-a dovedit a fi marihuana.

În viziunea instanței de apel, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei infracționale săvârșite, corespunde normelor legale, inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, nu s-a căit de cele săvârșite, mai mult ca atît, acesta s-a eschivat de instanța de judecată, fiind anunțat în căutare și reținut după pronunțarea sentinței în privința sa.

Temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod Penal, de către instanța de apel nu a fost stabilit.

Instanța de apel a menționat, că infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 7 ani, inculpatului fiindu-i stabilită pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea acestui articol.

6. Hotărârile adoptate pe caz, sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie recalificată fapta imputată prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, în art. 217 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei închisorii cu suspendare condiționată, conform art. 90 Cod penal. În motivarea recursului său a invocat, că:

- în instanțele de judecată nu au fost prezentate probe ce ar confirma cu certitudine scopul înstrăinării substanțelor narcotice, precum și alte elemente ce l-ar elucida;

- instanța de judecată nu a luat în considerație la stabilirea pedepsei circumstanțele atenuante și anume faptul, că nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și de trai, recunoaște vina în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Deși recurentul nu a indicat temeiurile de recurs stipulate de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din textul recursului, Colegiul reține, că este semnalat temeiul de casare prevăzut de pct. 12) al normei vizate și anume – *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, precum și cel prevăzut de pct. 10) al aceleiași norme – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Instanța de recurs consideră că, temeiurile invocate în recurs nu se atestă în prezenta cauză și nu sunt stabilite presupusele erori de drept.

Pentru a fi aplicabil temeiul de casare - *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, prevăzut în pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă, că pentru o atare concluzie, e necesar de a ține cont de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd materialele dosarului rezultă, că atît instanța de fond, cît și cea de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, în prezenta cauză, verificîndu-le sub toate aspectele

în mod obiectiv din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar soluția adoptată de către prima instanță și menținută de instanța de apel, Colegiul penal consideră, că este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârile contestate și anume: declarațiile martorilor Reaboi D., Palamari N., Cibotari A., Ursachi N. și materialele cauzei penale: procesul verbal de cercetare la fața locului din 22.11.2011 (f.d. 7-8), procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul săvârșirii infracțiunii din 06.01.2012 (f.d. 47-48), raportul de expertiză nr. 211 din 19.01.2012 (f.d. 19). Probatoriul administrat coroborând în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și în viziunea instanței de recurs, corect a fost încadrată în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal – *prelucrarea, păstrarea, transportarea săvârșită în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice, în proporții mari*.

Colegiul penal, reține reieșind din textul recursului, că unul din argumentele principale pe care îl invocă inculpatul este lipsa probelor ce ar confirma cu certitudine prezența calificativului infracțiunii imputate – *scopul înstrăinării substanțelor narcotice*. Totodată, recurentul nu contestă și recunoaște că a prelucrat, a păstrat și a transportat substanțele narcotice depistate.

La acest capitol, instanța de recurs evidențiază, că pentru a încadra acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, este necesar ca infracțiunea să fie săvârșită în scop de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Potrivit doctrinei juridice, despre existența *scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice*, pot mărturisi în prezența unor temeieri suficiente, cantitatea mare de substanțe narcotice sau psihotrope; existența unei înțelegeri cu cei care urmează să procure astfel de substanțe narcotice; circumstanța că făptuitorul nu suferă de narcomanie etc. Pentru stabilirea prezenței scopului de înstrăinare este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în ansamblu.

Colegiul penal consideră, că instanțele de fond și apel just au conchis despre prezența scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice în acțiunile lui Cebotari M.V., ce se confirmă prin declarațiile martorilor Palamari V., Ursachi N., Reaboi D., Cebotari A., din care rezultă că toți fiind colaboratori ai Penitenciarului nr. 6 Soroca, l-au văzut pe inculpat lângă zona vulnerabilă a penitenciarului căutându-se la buzunar, iar când s-au apropiat de el, acesta a aruncat un obiect sferic învelit cu lipici, în care mai apoi s-a dovedit a fi substanță narcotică – marihuana.

Conform raportului de expertiză nr. 211 din 19.01.2012, cantitatea substanței narcotice depistate la locul săvârșirii infracțiunii este de 110,23 grame și potrivit listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitatea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009 – constituie proporții mari.

De asemenea, Colegiul atestă și faptul, că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog, ce se confirmă prin certificatul medical (f.d. 46), temei ce indică la prezența scopului de înstrăinare.

Un alt element semnificativ, ce demonstrează existența scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, este și faptul, că între inculpat și un deținut al Penitenciarului nr. 6 Soroca, a avut loc o înțelegere cum și în ce condiții să-i transmită substanțele narcotice, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere în calitate de bănuit a lui Cebotaru M.V., audiat în prezența avocatului său (f.d. 38-39).

Toate aceste elemente sus enunțate, în opinia instanței de recurs indică la existența scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, ce caracterizează latura subiectivă a infracțiunii imputate lui Cebotari M.V. și combat argumentul invocat de către acesta privind lipsa în acțiunile sale a scopului de înstrăinare a substanțelor narcotice, precum și alte elemente ce l-ar elucida, ca fiind nefondat. Prin urmare, temeiul invocat de recurent și prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod penal, nu este incident la caz.

Referitor la temeiul pentru recurs semnalat de recurent și prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, instanța de recurs remarcă, că acesta este aplicabil în cazul în care instanțele judecătorești nu au ținut cont de reglementările individualizării pedepsei, ce se regăsesc în art. 75-88 Cod penal.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criteriile generale ale individualizării pedepsei*, se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, conform art. 61 Cod penal, în strictă corespundere cu prevederile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Sanțiunea infracțiunii imputate lui Cebotaru M.V., în baza art. 217¹ alin. (3) lit. (f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumită activitate ce ține de substanțe narcotice pe un termen de 3 ani.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel just a considerat, că nu au fost stabilite temeiuri de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat, deoarece acesta nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate și nu s-a căit sincer, mai mult ca atât acesta s-a eschivat de instanța de judecată, fiind anunțat în căutare și reținut după pronunțarea sentinței.

Instanța de recurs remarcă faptul, că infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică ca infracțiune gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Argumentele inculpatului, precum că la stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerație circumstanțele atenuante ca lipsa antecedentelor penale și caracteristica pozitivă de la locul de trai și de serviciu, la fel nu pot fi reținute de către Colegiu, deoarece acestea nu se regăsesc în alin. (1) art. 76 Cod penal, ca circumstanțe atenuante, însă au fost luate în considerație la aprecierea personalității celui vinovat, din care motiv i-a fost stabilită pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea articolului de care a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal statuează, că instanțele de judecată au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și i-au stabilit corect inculpatului pedeapsa cu închisoare, ceea ce duce la concluzia privind neconfirmarea temeiului de recurs stipulat de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, în cazul dat.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că argumentele invocate de către recurent au format obiect de discuție în instanța de apel, asupra cărora aceasta s-a expus motivat în decizia sa.

Din considerentele expuse, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 21 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2013, declarat de către inculpatul, **Cebotaru Mihail Vasile**, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti